

DEBATTEN I POLITIVENNEN

af H. Hertz.

(1835. Det kgl. Theater.)

Bernh. Crusell.

„Våren kommer, fåglen quittrar.“

Moderato.

Marie og Petrea.

I. *dolce*

1. Vin - den
2. Lad os

vif - ter, Lö - vet skjæl - ver, Træ - et drys - ser fi - ne Dun; og den
lyt - te, hör de syn - ge, San - gen gjen - nem Lö - vet naar. Søn - dags -

kla - re Him - mel hvæl - ver o - ver os et blaat Par - lun. Gjen - nem
klædt en mun - ter Klyn - ge ne - de fjærnt paa Vej - en gaar. Hel - lig -

Luf - tens mil - de Ström - me syn - ker Var - men sag - te ned; og Na - tu - ren som i
da - gen aar - le hen - ter By - ens Folk til Skovens Hjem, og Søndagsklæ - der

Drømme er for - dy - bet i sin Fred.
ven - ter Eng og Mark og Skov paa dem.

Allegretto.

„Schöne Mädehen muntre Knaben.“

Emil.

II.

p *f* *p*

1. Un - ge Pi - ger!
2. Da - gen syn - ker,

Glæ - den ven - ter,
Nat - ten sti - ger,

Sang og Klang af
skyn - der E - der,

In - strumen - ter
un - ge Pi - ger!

lok - ker E - der
Ny - der Nat - tens

ömt,
Lyst,

lok - ker E - der
ny - der Nat - tens

ömt.
Lyst!

Glæ - den er en
Der er Slaa for

Fugl paa Kvi - ste,
E - ders Kam - mer,

gri - ber I den
aab - ner Ö - ret

ej med Li - ste,
for min Jam - mer,

er den hur - tig
lyt - ter til min

römt,
Röst,

er den hur - tig
lyt - ter til min

römt.
Röst.

La la la

1. *f*

2.

Andante.

„Spring min snelle Rén.“

Marie.

III.

1. Skynd Dig el - skte
 2. Him - len er saa
 3. Du som hop - per
 4. Jeg er òm og

Ven! Drag med
 blaa; Mor - ge -
 paa Ta - get
 tro, Din, kun

Vin - dens Fart!
 nen saa smuk,
 nær her - ved;
 Din, min Ven!

Kom - mer Du ej snart, græ - der
 læng - sel - ful - de Suk dog fra
 lil - le Spurv kom ned, som mit
 Læn - ges til Dig hen, har ej

jeg i - gjen.
 Hjør - tet gaa.
 Bud ad gaa.
 Rist og Ro.

Naar vi skil - les ad, er jeg
 Naar vi skil - les ad, er jeg
 Hvis Du ser min Ven, bring ham
 Naar vi skil - les ad, er jeg

al - drig
 al - drig
 da her
 al - drig

glad.
 glad.
 hen.
 glad.

Naar vi skil - les
 Naar vi skil - les
 Hvis Du ser min
 Naar vi skil - les

ad, er
 ad, er
 Ven, bring
 ad, er

jeg al - drig
 jeg al - drig
 ham da her
 jeg al - drig

glad.
 glad.
 hen.
 glad.

Allegro.

Fredm. Ep. No 16.
ældre Menuet.Marie. Petrea.
Emil. Andreas.

IV.

1. Mun - tert fra vort Fan - ge - bur, To - ner - nes Bud.
2. Hör hvor Vi - o - li - ner - ne klin - ge her hen!

La la la la vin - ker os ud. Dan - sen - de vi svæ - ve skal
La la la la Hör kun i - gjen! Fløj - tens To - ne hvi - sker som

Bryst i - mod Bryst La la la la sa - li - ge Lyst!
Nat - ter - gal - slag La la la la aan - den de svag.

Ja til Bal! hen vi skal! La la la la I den maa - ne - kla - re
Dans og Sang! Hör - nets Klang! La la la la Ak jeg fryg - ter for at

drøm - me - ri - ge Nat har Glæ - dens Gud os Stæv - ne sat.
den - ne sø - de Lyd mig rent gjør tum - me - lumsk af Fryd!

Allegretto.

Weber. „Ach wenn ich nur ein Liebchen hätte.“

Langhalm.

V.

1. Hvem bli - ver klog paa un - ge
 2. Da jeg var ung, man kun - de
 3. Gjæt-ter jeg ret, man re - gar
 4. Ja, man maa ta - le med sin

Pi - ger! I æl - dre Ti - der var det nemt: For - stod man sig et Gran paa
 vin - de med et Il - lyst - rings Baand et Blik. Vil nu til Hjærtet Vej man
 de - rer For stand og Skjön - hed ej - jo pyt! Nej vi skal væ-re Ka - val -
 Skrædder, naar man vil gaa paa Fri - e - ri; og föl - ge vi hans Raad jeg

Smi - ger, man naa - e - de sit Maal be - kvemt. Nu har de
 fin - de, man bru - ge kan en hel Bou - tik. Ja den - ne
 le - rer og al - tid klædt mo - dernt og nyt. Klæ - der - ne
 væd - der, vil A - mor hur - tig staa os bi. Ja jeg maa

mer end nok af Smi - ger.
 Vej er svær at fin - de.
 kun man re - gar de - rer.
 ta - le med min Skræd - der.